

CAGLIERO 11

Bollettino di Animazione Missionaria Salesiana

Pubblicazione del Settore per le Missioni per le Comunità Salesiane e gli amici delle missioni Salesiane

MEDZI ZASVÄTENÝM ŽIVOTOM A MISIYOU EXISTUJE SILNÁ SPOJITOSŤ

Drahí priatelia!
Členovia 146. misijnej výpravy sú už na ceste do ich miest určenia. Odtlačky ich sandálov a ich misionárska horlivosť ešte ostali v bazilike na Valdoccu. Sme veľmi vďační Pánovi, pretože každé misijné povolanie *ad gentes* je tiež jasným znakom, že *“Pán našu Kongregáciu miluje, chce, aby žila pre dobro jeho Cirkvi, a neprestáva ju obohacovať novými apoštolskými silami”* (S 22). Počas prípravného Kurzu pre nových misionárov bolo pre mňa veľmi zaujímavé, byť svedkom toho, ako toto misijné povolanie *ad gentes, ad exteros, ad vitam* je vzácnym darom Ducha pre každého z nich, pre Cirkev, pre svet. Bude teda potrebné vedieť vždy lepšie počúvať a prijať Pána, ktorý daruje Život, *Dominum et Vivificantem*. Vedieť vzývať Ducha Svätého. Je to On, ktorý povoláva, formuje, posielá a sprevádza každého misionára. Je to On, kto pokračuje aj dnes povolávať a posielá zanechať svoju krajinu a odísť! *“Kto má uši na počúvanie, nech počúva...”*

Don Guillermo Basañes SDB
Radca pre misie

G. Basañes

Misionársky rozmer, ktorý patrí k samotnej povahe Cirkvi, je vnútorným rozmerom aj každej formy zasväteného života a ak sa zanedbáva, zanecháva to isté prázdno, ktoré deformuje charizmu ... Päťdesiate výročie koncilového dekretu *Ad gentes* nás pozýva k opätovnému čítaniu a uvažovaniu o tomto dokumente. Dokument podnietil v inštitútoch zasväteného života silný misionársky rozmach. V **kontemplatívnych komunitách** sa v novom svetle ukázala postava sv. Terézie od Dieťaťa Ježiša, patrónky misií, ktorá ich inšpiruje úzkym spojením kontemplatívneho života s misiami.

Pre mnohé **rehoľné kongregácie činného života** sa misionársky zápal, ktorý vytryskol z Druhého vatikánskeho koncilu, **prejavil v mimoriadnej otvorenosti pre misie ad gentes**. Často ju sprevádzalo prijímanie bratov a sestier pochádzajúcich z krajín a kultúr, s ktorými sa stretli pri evanjelizácii, takže dnes je možné hovoriť o širokom interkultúrnom charaktere zasväteného života.

Práve preto je naliehavo potrebné znovu navrátiť do stredy misijného ideálu Ježiša Krista s jeho požiadavkou úplného oddania sa hlásaniu evanjelia. V tomto neexistujú kompromisy: kto s Božou milosťou prijme misijné poslanie, je povolaný prežívať toto poslanie. **Pre týchto ľudí sa ohlasovanie Krista na rôznych perifériách sveta stáva spôsobom ako prežívať nasledovanie Krista a tiež odmenou za mnohé námahy a odriekanie**. Každá tendencia odchyliť sa od tohto povolania - aj keď je sprevádzaná vznešenými motívmi spojenými s mnohými pastoračnými, cirkevnými a humanitárnymi potrebami - nie je v súlade s osobným povolaním od Pána slúžiť evanjeliu.

Franciscus

Posolstvo pápeža Františka
k Svetovému dňu misií 2015

Môj odchod na misie evanjelizoval kresťanskú komunitu, z ktorej pochádzam

Počas svojho života som stretol mnoho ľudí, ktorí zasvätili celý svoj život ohlasovaniu Evanjelia, či už konkrétne alebo službou, ktorú vykonávajú. Aj ja som chcel robiť to isté.

Aj keď moje povolanie k misionárskemu životu bolo dost' evidentné už počas noviciátu v Ghane, prvý krát som uvažoval o odchode do misií v roku 2007, keď bol prvý nigérijský misionár poslaný do Sudánu.

Počas ponoviciátu, pri rôznych príležitostiach som mal privilegium apoštolovať v dedinách. Bol som pohnutý jednoduchosťou a disponovanosťou obyvateľov slúžiť Bohu. Pri rôznych príležitostiach som sa pýtal: "prečo neostanem s vidieckym obyvateľstvom?" Medzitým som pokračoval v rozlišovaní a počas posledného roka postnoviciátu som vyjadril svoju túžbu a pripravenosť Hlavnému Predstavenému, ktorý ma poslal v roku 2012 do Bangladéža.

Môj prvý príchod do Bangladéža bol ako druhé narodenie. Učiť sa od nuly prakticky všetko - kultúru, jazyk, jedlo - nebolo ľahké; jednako Bangladéž sa javil ako misia, po ktorej som vždy túžil. Tu slúžim ľuďom, ktorí to naozaj potrebujú. Musím povedať, že ich jednoduchosť mi neustále pomáha vykonávať si úprimné svedomie. A ešte o to viac zakúšam radosť, že som v saleziánskej komunite kde je bratstvo, optimizmus a dobrá nálada.

Niekoľko sa môže opýtať: "Prečo byť misionárom *ad externos*, keď v Nigérii sú ľudia, ktorí ešte neprijali Evanjelium?" V prvom rade si myslím, že Pán ma volá byť misionárom a neodpovedať na toto povolanie by znamenalo byť ako prorok Jonáš, ktorý sa snažil utekať pred Bohom. A počas týchto rokov, som si tiež uvedomil, že byť na misiách posilňuje nielen moju vieru a vieru tých, ku ktorým som poslaný, ale je tiež dôležitým nástrojom na evanjelizáciu môjho národa, kresťanskej komunity, z ktorej pochádzam. Typický Nigérijčan by rozmýšľal emigrovať len do lepšieho. A tak, odísť dobrovoľne, aby si pracoval v ťažkých podmienkach so socio-politickými, ekonomickými a náboženskými problémami sa stalo praktickou misijnou katechézou.

Okrem toho Nigéria bola požehnaná mnohými veľkými misionármi a početnými miestnymi povolaniami. Možno by väčšia misijná veľkodušnosť Nigérie mohla byť tým správnym spôsobom ako poďakovať prvým misionárom, ktorí verili, že stojí zato obetovať vlastný život za nás!

Je pravdou, že denne musím čeliť výzvam a úplné začlenenie sa do nového kontextu si vyžiada mnoho rokov. No mám na srdci radu môjho novicmajstra: "Áno budeš trpieť, ale tvoje utrpenie bude podobné utrpeniu semena zasadeného do zeme, ktoré odumiera, aby rástlo a prinieslo plody pre dobro všetkých". Vskutku, v spoluúčasti na Kristovom utrpení zakúšame najväčšiu radosť!

Klerik Joseph Kunle Ogundana SDB
Nigérijčan, misionár v Bangladéži

Svedectvo saleziánskej misionárskej svätosti

Don Pierluigi Cameroni SDB, Generálny Postulátor pre svätorečenie

Boží Sluha Don Carlo Braga (1889-1971), misionár v Číne a na Filipínach, v jednom obežníku z roku 1930 písal svojim spolubratom: "Umrťovanie, ktoré sa najviac páči Pánovi, a ktorým získavame najviac zásluh, je dobrovoľné a veľkodušné prijatie každodenných trápení, ktoré tvoria náš kríž. Keď náš svätý Zakladateľ hovoril o umrťovaní, dával pochopiť, že tento kríž je najmä naše JA so svojimi vášňami, nevyhnutnou snahou zvíťaziť nad našimi negatívnymi náklonnosťami, je to neoddeliteľná bolesť z týchto duchovných bojov... Tento kríž, hovorieval náš dobrý Otec, nemôžeme zanechať, ani vo dne ani v noci, ani na hodinu ani na minútu. Čítame vo Sv. Evanjeliu, že náš Božský Spasiteľ hovorí: "Kto chce ísť za mnou, nech zaprie sám seba, vezme svoj kríž a nasleduje ma (Mt 16, 24)".

Saleziánsky Misijný Úmysel

Za saleziánov v regióne Južná Ázia, ktorí pracujú vo výchovných a sociálnych dielach

Aby saleziáni ako vychovávateľa a pastieri svedčili o primáte Boha, ohlasovali Evanjelium mladým, ktorí navštevujú naše výchovné a sociálne diela.

Saleziánov poznajú pre ich veľké výchovné a sociálne diela, ktoré sú veľmi úspešné, no menej nás poznajú ako duchovných ľudí, ktorí žijú len pre Boha a jeho slávu. Aj v nekresťanskom prostredí, kde je priame ohlasovanie nemožné, sú naše výchovné a sociálne diela jasným svedectvom Božieho primátu v našom živote a apoštoláte. Modlíme sa, aby saleziáni pokladali za dôležité prvotné ohlasovanie Evanjelia prostredníctvom výchovných a sociálnych diel.

